รูปแบบการบริหารจัดการแนวใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2

A New Management Model for Small –Sized Schools Primary Educational Service Area Office Sa Kaeo 2

[1]ลัดดาพรรณ จันทร์ปรีดา,[2]ทรงยศ แก้วมงคล และ[3]อุทัยวรรณ สายพัฒนะ

[1]Laddaphan Junepreeda, [2]Songyos Kawmongkon and [3]Uthaiwan Saipatthana

[1]นักศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

[2,3]อาจารย์ประจำ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

[1]Doctor of Philosophy program students Education Administration
Faculty of Education North Bangkok University

[2,3]Lecturer, Faculty of Education North Bangkok University

[1]Corresponding Author. Email: laddaphan.june@northbkk.ac.th

Received July 6,2023; Revised December 8, 2023; Accepted December 13, 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) ศึกษาสภาพและความต้องการจำเป็นในการบริหารจัดการแนวใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก 2) การสร้างรูปแบบการบริหารจัดการแนวใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก 3) การประเมินคุณภาพของรูปแบบการบริหารจัดการแนวใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก และ 4) ศึกษาผลการใช้รูปแบบการบริหารจัดการแนวใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็กกลุ่มตัวอย่างคือผู้บริหารสถานศึกษาและครู จำนวน 240 คน เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และแบบประเมิน สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น การวิเคราะห์เนื้อหา และไคว์สแควร์ผลการวิจัยพบว่า 1. สภาพและความต้องการจำเป็นในการบริหารจัดการแนวใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็กในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารจัดการแนวใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็กในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด 2. รูปแบบการบริหารจัดการแนวใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็กประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ด้านการบริหารจัดการ 2) ภาวะผู้นำทางการบริหาร 3)กระบวนการบริหาร 4) การมีส่วนร่วม และ 5) เงื่อนไขความสำเร็จ ในการดำเนินงาน ได้รูปแบบการบริหารจัดการแนวใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก POLECAPT : P =การวางแผน, O = การจัดการองค์กร, L =การนำองค์กร, E=การประเมินผล, C =การควบคุม/การสนับสนุน, A =การปรับปรุง/พัฒนา, P=การมีส่วนร่วม, T =ทีมงาน และรูปแบบมีความถูกต้องและเหมาะสมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3. หลังการทดลองใช้มีความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: รูปแบบ; โรงเรียนขนาดเล็ก; การบริหารจัดการแนวใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก

Abstract

This research objectives were 1) studying the past status and necessary requirements for a new management approach in small–sized schools, 2) developing a new management model for small–sized schools, 3) assessing the quality of the new management model for small–sized schools, and 4) studying the outcomes of implementing the new management model. The samples consisted of 240 school administrators and teachers. Instruments used were a questionnaire, an interview form, and a verification form. Statistics used were mean, standard deviation, needs assessment, content analysis and Quai Square The research findings indicated that: 1. The conditions and The needs assessment of the new management for small–sized schools was overall at a moderate level. The feasible conditions of the new management for small–sized schools were overall at the highest level. 2. The new management model for small–sized schools consisted of 5 components: 1) management, 2) administrative leadership, 3) administrative processes, 4) participation, and 5) operational success conditions. Two models? A new management model for small–sized schools namely POLECAPT: consisted of P =Planning, O = Organizing, L = Leading, E =Evaluation, C = Controlling, A = Act, P = Participation, T = Teamwork and The model was correct and appropriate at statistically significant level at .01 3.after the trial is possible. and the statistically significant benefit at the .01 level.

Keywords: Mode; Small–Sized Schools; A new management model for small size school administration

บทนำ

การศึกษาเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศให้เจริญมั่นคงดังพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลเดช มหาราช เกี่ยวกับความสำคัญของการศึกษาตอนหนึ่ง ความว่า “การพัฒนาบ้านเมืองให้เจริญยิ่งขึ้นไปนั้น ย่อมต้องพัฒนาบุคคลก่อน เพราะถ้าบุคคลอันเป็นองค์ประกอบของส่วนรวมไม่ได้รับการพัฒนาแล้ว ส่วนรวมจะเจริญมั่นคงได้ยาก การที่บุคคลจะพัฒนาได้ก็ด้วยปัจจัยประการเดียว คือ “การศึกษา”การศึกษานั้นแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ การศึกษาด้านวิชาการกับการอบรมบ่มนิสัยให้เป็นผู้มีจิตใจใฝ่ดี ใฝ่เจริญ มีปกติละลายชั่วกลัวบาป การพัฒนาบุคคลจะต้องพัฒนาให้ครบทั้งสองส่วน เพื่อให้บุคคลได้มีความรู้ไว้ใช้ประกอบการ และมีความดีไว้เกื้อหนุน การประพฤติปฏิบัติทุกอย่างให้เป็นไปในทางที่ถูกที่ควร และอำนวยประโยชน์ที่พึงประสงค์” (ภควรรณ ลุนสำโรง. 2560)

ปัจจุบันสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีโรงเรียนในสังกัด ปี 2562 จำนวน 29,871 แห่ง และเป็นโรงเรียนขนาดเล็กที่มีนักเรียนตั้งแต่ 120 คนลงมา ทั้งหมด 15,158 โรง คิดเป็นจำนวนถึงร้อยละ 50.74 ของจำนวนโรงเรียนทั้งหมด มีจำนวนครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก 103,079 คน และมีนักเรียน 981,831 คน อัตราส่วนครูต่อนักเรียน 1:10 ของจำนวนโรงเรียนทั้งหมด และมีแนวโน้มสูงขึ้นทุกปี สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระบุว่ามีจำนวนโรงเรียนขนาดเล็กในประเทศไทย

เพิ่มมากขึ้น อันเป็นผลมาจากอัตราการเกิดลดลง และความนิยมของผู้ปกครองที่ต้องการส่งบุตรหลานไปโรงเรียนในเมือง การมีโรงเรียนขนาดเล็กจำนวนมาก ย่อมส่งผลถึงคุณภาพและประสิทธิภาพการบริหารจัดการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับที่ยังไม่น่าพึงพอใจการดำเนินการจัดการศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็กดังกล่าว มีปัญหาต่างๆ มากมาย เช่น ขาดแคลนครูและสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ครูไม่ครบชั้น งบประมาณไม่เพียงพอสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายด้านสาธารณูปโภค การบริหารจัดการ ประกอบกับครอบครัวของนักเรียนส่วนใหญ่ยากจน ไม่สามารถส่งเสริมสนับสนุนค่าใช้จ่ายด้านการศึกษาให้กับบุตรหลานของตนได้ซึ่งปัญหาเหล่านี้ ทำให้โรงเรียนขนาดเล็กขาดประสิทธิภาพ ในการจัดการศึกษา และนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนขนาดเล็กขาดโอกาสที่จะได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนค่อนข้างต่ำ (ชุลีพร อร่ามเนตร,2562) ในสภาพแวดล้อมของการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็กข้างต้น เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการใช้ทรัพยากรที่ไม่คุ้มค่า การจัดสรรอัตรากำลังครู งบบุคลากรและการยกระดับคุณภาพทางการศึกษา ทำให้โรงเรียนขนาดเล็กส่วนใหญ่ประสบปัญหา ดังนี้

1.ปัญหาด้านบุคลากร พบว่า ขาดแคลนครู จำนวนครูไม่ครบชั้น ครูไม่ครบตามรายวิชาเอก ครูส่วนใหญ่ขาดทักษะในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในสภาพที่ครูไม่ครบชั้นครูสอนไม่เต็มเวลาเต็มความสามารถ เพราะครูมีภารกิจอื่นที่นอกเหนือจากการสอนเป็นจำนวนมาก จึงส่งผลทำให้ประสิทธิภาพและคุณภาพของการจัดการศึกษานโรงเรียนขนาดเล็กไม่เป็นไปตามเป้าหมาย

2. ปัญหาด้านการเรียนการสอน พบว่า หลักสูตรและแผนการจัดการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน สื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้มีจำนวนจำกัด ซึ่งสาเหตุมาจากได้รับงบประมาณน้อย สื่อเทคโนโลยี และการสื่อสารมีใช้อย่างจำกัด และที่มีอยู่ก็ไม่สามารถใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ปัญหาด้านการบริหารจัดการ สภาพบริบทของการคมนาคมที่ผ่านมา นับว่าไม่ค่อยสะดวกมากนัก

รัฐบาลจึงจำเป็นจัดตั้งโรงเรียนให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ของประชากรที่อาศัยอยู่ นอกจากนี้โรงเรียนขนาดเล็กจำนวนหนึ่งอยู่ในพื้นที่ลักษณะพิเศษ อยู่ในพื้นที่ห่างไกลความเจริญ อยู่บนภูเขาสูงบนเกาะ นักเรียนมีปัญหาในการเดินทาง นอกจากนี้ผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็กส่วนใหญ่ขาดทักษะในการบริหารจัดการโรงเรียนและปัญหาอีกประการหนึ่ง คือ การอพยพเคลื่อนย้ายของประชากรวัยเรียนที่ย้ายติดตามผู้ปกครองไปรับจ้างทำงานต่างถิ่น และอัตราการเกิดของประชากรที่ลดลง ทำให้มีจำนวนนักเรียนน้อยในแต่ละชั้น ส่งผลให้เกิดปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานของโรงเรียนเป็นอย่างยิ่ง

4. ปัญหาด้านการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา พบว่า โรงเรียนขนาดเล็กส่วนใหญ่อยู่ในชุมชนขนาดเล็กประชากรมีฐานะยากจน ทำให้ไม่มีศักยภาพในการระดมทรัพยากรเพื่อนำมาช่วยสนับสนุนการจัดการศึกษาให้กับโรงเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2564) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2563 มีนโยบายจะยุบควบรวมโรงเรียนขนาดเล็กถ้าโรงเรียนเหล่านั้นไม่มีการ

พัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยขอให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาทุกเขต พิจารณาดำเนินการควบรวมโรงเรียนขนาดเล็กที่มีระยะห่างจากโรงเรียนในสังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในตำบลเดียวกันน้อยกว่า 6 กิโลเมตร ให้บังเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาให้เพิ่มสูงขึ้น เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน และลดภาระค่าใช้จ่ายงบประมาณด้านบุคลากรและการบริหารจัดการลง รวมทั้งรายงานผลการดำเนินการและปัญหาอุปสรรคสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยด่วน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2, 2562)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 จึงจำเป็นที่จะต้องหาแนวทางยกระดับคุณภาพการศึกษาโรงเรียนขนาดเล็กอย่างเร่งด่วน โดยมีการวิเคราะห์และสังเคราะห์ปัญหาของแต่ละโรงเรียนและแต่ละพื้นที่ เพื่อให้สามารถตอบโจทย์ในการแก้ไขปัญหาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็กได้อย่างแท้จริง ซึ่งแนวทางที่จะทำให้เกิดการพัฒนาคุณภาพโรงเรียนนั้น ๆ มีหลายปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ทั้งที่เกิดจากการบริหารจัดการภายในโรงเรียนซึ่งผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง คือ ผู้อำนวยการโรงเรียนและบุคลากรทางการศึกษา และภายนอกโรงเรียน คือการมีส่วนร่วมในการพัฒนา ได้แก่ บ้าน วัด ชุมชน ผู้ปกครอง และหน่วยงานสนับสนุนอื่นๆ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2, 2562) การพัฒนาคุณภาพและการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็ก เพื่อให้เป็นโรงเรียนขนาดเล็กที่สามารถดำรงอยู่ได้ด้วยตนเอง จึงจำเป็นต้องมีการศึกษาสภาพปัญหาในบริบทของแต่ละสถานศึกษาและชุมชน ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงของการศึกษาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน โดยมีรูปแบบและกลไกในการดำเนินงานที่เฉพาะและชัดเจน (ธีระ รุญเจริญ, 2550)

จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษารูปแบบการบริหารจัดการแนวใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 เพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กในจังหวัดนี้ และให้เป็นโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กที่สามารถดำรงอยู่ได้ด้วยตนเองอย่างมีคุณภาพตามมาตรฐานของการศึกษาขั้นพื้นฐาน และเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพของโรงเรียนขนาดเล็กในพื้นที่อื่นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

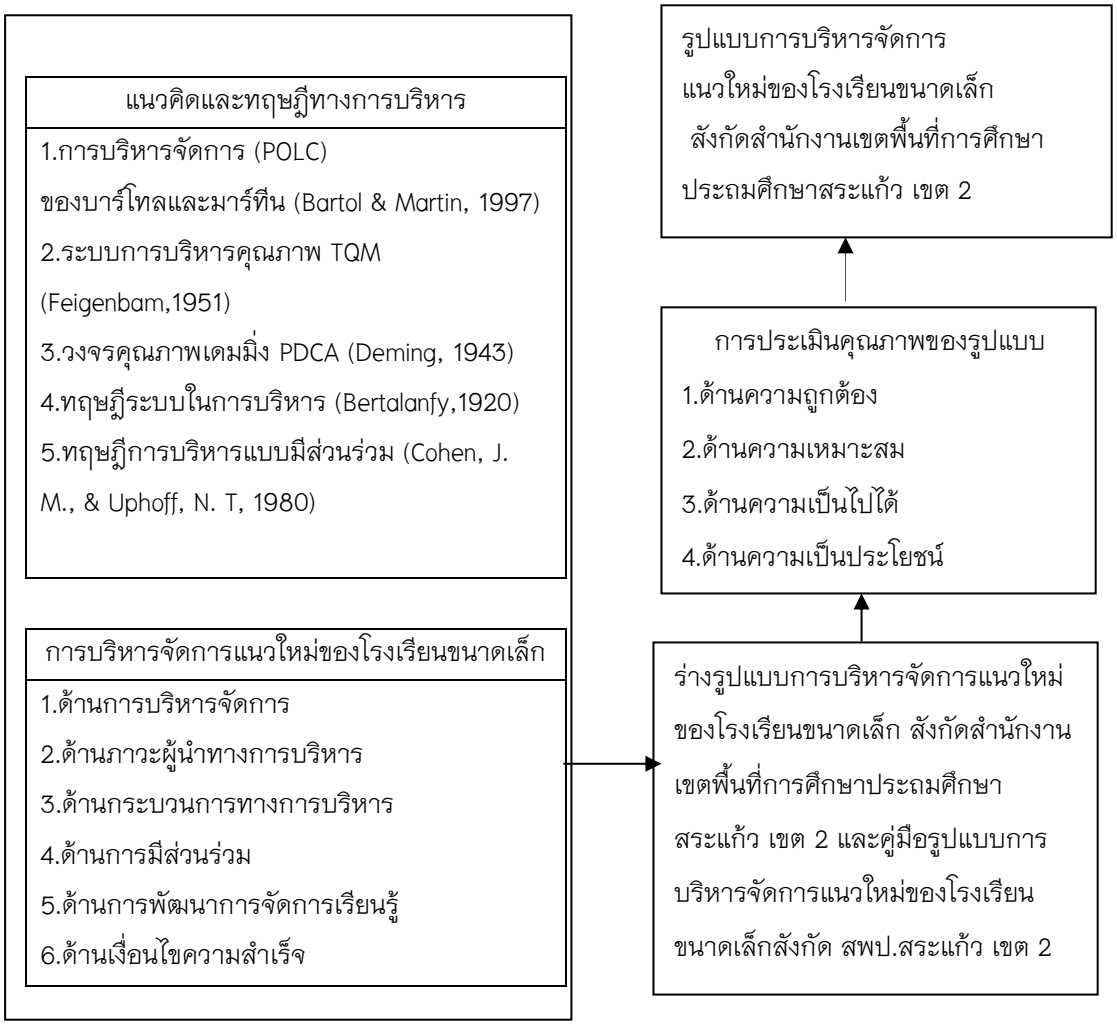
1. เพื่อศึกษาสภาพและความต้องการจำเป็นในการบริหารจัดการแนวใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้วเขต 2

2. เพื่อสร้างรูปแบบการบริหารจัดการแนวใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2

3. เพื่อประเมินคุณภาพของรูปแบบการบริหารจัดการแนวใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2

4. เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการบริหารจัดการแนวใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพและความต้องการจำเป็นในการบริหารจัดการแนวใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้วเขต 2

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา ครูจำนวน 44 โรงเรียนที่จัดการศึกษาในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ประเภทโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 รวมทั้งสิ้น 282 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย และใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซีและมอร์แกน (Krejcie; & Morgan, 1970) โดยเป็นผู้บริหาร จำนวน 37 คน ครู จำนวน 203 คน ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 240 คน

การสร้างเครื่องมือและการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษา เอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ

2. นำความรู้ที่ได้จากข้อ 1 มาสร้างแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ให้ครอบคลุม โดยมีการดำเนินการดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 เป็นการสอบถามเกี่ยวกับสภาพและความต้องการจำเป็นในการบริหารจัดการแนวใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก

3. นำแบบสอบถามจากข้อ 2 เสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำมาหาค่า IOC ได้ค่า IOC = 0.80–1.00

4.นำแบบสอบถามจากข้อ 3 มาปรับปรุงแก้ไขแล้ว นำไปทดลอง (Try–out) กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (α –Coefficient) ของคอนบราค ได้ค่า α = 0.951 นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยนำแบบสอบถามไปสอบถามผู้บริหารสถานศึกษา และ ครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 จำนวน 282 คน ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง และนำแบบสอบถามที่ได้ไปดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ $PNI_{modified}$

ระยะที่ 2 การสร้างรูปแบบการบริหารจัดการแนวใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2

ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้อำนวยการสถานศึกษาที่มีผลงานยอดเยี่ยม และได้รับรางวัลใดรางวัลหนึ่ง อาทิ รางวัลโรงเรียนพระราชทาน รางวัลคุณภาพแห่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (OBECQA) รางวัล OBEC AWARDS รางวัลผลงานการปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) หรือรางวัล Internal Quality Awards (IQA) รวม จำนวน 5 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือชิ้นที่ 2 แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง

1. ศึกษาโรงเรียนต้นแบบที่มีคุณภาพในการบริหารที่ประสบผลสำเร็จและเป็นแบบอย่างที่ดี จำนวน 5 โรงเรียน ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) ไปสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) และวิเคราะห์สถานการณ์ของโรงเรียน เพื่อนำมาเป็นส่วนประกอบในการร่างองค์ประกอบของรูปแบบ

2. นำผลการวิจัยตามระยะที่ 1 และจากการสัมภาษณ์เชิงลึก มาวิเคราะห์และสังเคราะห์ร่วมกันยกร่างรูปแบบการบริหารจัดการแนวใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 โดยอาศัยการวิเคราะห์และสังเคราะห์จากการศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และจากการสัมภาษณ์เชิงลึก จากสถานศึกษาต้นแบบ 5 แห่ง แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ตรวจสอบความสอดคล้องของร่างรูปแบบการบริหารจัดการแนวใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2

3. นำแบบสัมภาษณ์ชนิดกึ่งโครงสร้าง ไปเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เป็นผู้ตรวจสอบ และนำไปสัมภาษณ์ต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้วยตนเอง และนำข้อมูลมาวิเคราะห์เนื้อหาต่อไป

ระยะที่ 3 การประเมินคุณภาพรูปแบบการบริหารจัดการแนวใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2

ผู้ประเมินคุณภาพของรูปแบบการบริหารจัดการแนวใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ได้มาโดยการคัดเลือกแบบเจาะจงตามเกณฑ์การพิจารณาประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 15 คน ประกอบด้วย นักวิชาการด้านการบริหารการศึกษาและการวิจัยทางการศึกษา จำนวน 5 คน และ ผู้บริหารการศึกษาหรือผู้บริหารสถานศึกษา ที่มีประสบการณ์ ด้านการบริหารจัดการศึกษา จำนวน 10 คน

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ แบบประเมินความถูกต้องและความเหมาะสม

1. สร้างแบบประเมินที่สอดคล้องกับรูปแบบ
2. นำแบบประเมินไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ
3. นำแบบประเมินไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินเชิงโครงสร้างและเนื้อหา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบแบบประเมินความถูกต้องเหมาะสมรูปแบบการบริหารจัดการแนวใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการประเมินความถูกต้อง ความเหมาะสมโดยใช้ค่าไคสแควร์ (Chi-Square)

ระยะที่ 4 ประเมินผลของรูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็กแนวใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ในการนำไปทดลองใช้

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ โรงเรียนบ้านใหม่ศรีจำปาทอง จำนวน 7 คน โรงเรียนบ้านเจริญสุข จำนวน 6 คน โรงเรียนบ้านละลมติม จำนวน 10 คน โรงเรียนบ้านสี่แยก จำนวน 7 คน รวม 30 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) ซึ่งทั้ง 4 โรงเรียน มีความพร้อมและสมัครใจในการใช้รูปแบบ

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ แบบประเมินความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์

1. สร้างแบบประเมินที่สอดคล้องกับรูปแบบ
2. นำแบบประเมินไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ
3. นำแบบประเมินไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินเชิงโครงสร้างและเนื้อหา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการโดยการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดย ผู้วิจัยจัดทำคู่มือแนวทางการสร้างรูปแบบในขั้นตอนที่ 2 โดยการเขียนคู่มือการนำรูปแบบการบริหารจัดการแนวใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ไปใช้

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

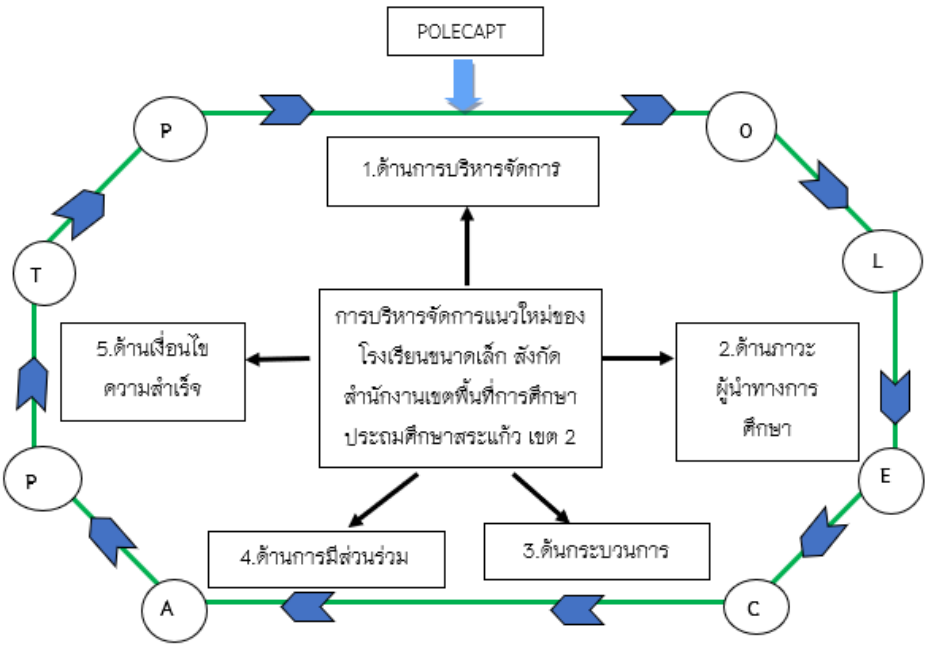
1. สถิติที่ใช้ในการประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ โดยใช้ค่าไคสแควร์ (Chi-Square)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่1 เพื่อการศึกษาสภาพและความต้องการจำเป็นของรูปแบบการบริหารจัดการแนวใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 พบว่า สภาพที่เป็นอยู่ ในการบริหารจัดการแนวใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารจัดการแนวใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก ในภาพรวม มีสภาพที่ควรจะเป็นในการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด และความต้องการจำเป็นในการบริหารจัดการแนวใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก ในภาพรวม มีความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับปานกลาง

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่ 2 การสร้างรูปแบบการบริหารจัดการแนวใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 พบว่า รูปแบบการบริหารจัดการแนวใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบหลัก 70 ตัวชี้บ่ง ดังนี้ องค์ประกอบที่ 1 ด้านการบริหารจัดการ มี 22 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบที่ 2 ภาวะผู้นำทางการบริหาร มี 15 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบที่ 3 กระบวนการบริหาร มี 11 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบที่ 4 การมีส่วนร่วม มี 11 ตัวบ่งชี้ และองค์ประกอบที่ 5 เงื่อนไขความสำเร็จในการดำเนินงาน ซึ่งได้รูปแบบการบริหารจัดการแนวใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ดังนี้ POLECAPT : P(Planning) = การวางแผน ,O (Organizing) = การจัดการองค์กร , L(Leading) = การนำองค์กร , E (Evaluation) = การประเมินผล , C (Controlling) = การควบคุม/การสนับสนุน , A (Act) = การปรับปรุง/พัฒนา, P (Participation) = การมีส่วนร่วม , T (Teamwork) = ทีมงาน ดังภาพประกอบ 2

ภาพที่ 2 รูปแบบการบริหารจัดการแนวใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก POLECAPT

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่ 3 การประเมินคุณภาพของรูปแบบการบริหารจัดการแนวใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 พบว่า ผลการประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการแนวใหม่ ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ซึ่งทั้ง 5 องค์ประกอบ มีดังนี้ ผลการประเมินความถูกต้อง พบว่า องค์ประกอบที่ 1 ด้านการบริหารจัดการมี 22 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบที่ 2 ด้านภาวะผู้นำทางการบริหาร มี 15 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบที่ 3 ด้านกระบวนการ มี 11 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบที่ 4 การมีส่วนร่วม 11 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบที่ 5 มี 11 ตัวบ่งชี้ และแต่ละตัวบ่งชี้อยู่ภายใต้องค์ประกอบที่ 1– 5 มีความถูกต้องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่ 4 ศึกษาผลการใช้รูปแบบการบริหารจัดการแนวใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 พบว่า ผลการประเมินความเป็นไปได้ และประเมินความเป็นประโยชน์ พบว่า องค์ประกอบที่ 1 ด้านการบริหารจัดการ มี 22 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบที่ 2 ด้านภาวะผู้นำทางการบริหาร มี 15 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบที่ 3 ด้านกระบวนการ มี 11 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบที่ 4 การมีส่วนร่วม 11 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบที่ 5 มี 11 ตัวบ่งชี้ ซึ่งแต่ละตัวบ่งชี้มีความเป็นไปได้ทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลการวิจัย

1.สภาพที่เป็นอยู่ ในการบริหารจัดการแนวใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ในภาพรวม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องงานวิจัยของฐาปณีย์ โลพันดุง (2560) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาระบบบริหารโรงเรียนขนาดเล็กตามแนวคิดกิจการเพื่อสังคมสาขาวิชาการบริหารการศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประสงค์ เอี่ยมเวียง(2556) ได้ศึกษาเรื่องรูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็ก ตามนโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2

สภาพที่ควรจะเป็นในการบริหารจัดการแนวใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ในภาพรวม มีสภาพที่ควรจะเป็นในการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของวิชัย ลาธิ และ สุธรรม ธรรมทัศนานนท์ (2564) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนารูปแบบการบริหารโรงเรียนขนาดเล็กที่สามารถดำรงอยู่ได้ด้วยตนเอง เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา กลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ผลการวิจัยพบว่า สภาพที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ความต้องการจำเป็น ในการบริหารจัดการแนวใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ในภาพรวม มีความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของวิชัย ลาธิ และ สุธรรม ธรรมทัศนานนท์ (2564) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนารูปแบบการบริหารโรงเรียนขนาดเล็กที่สามารถดำรงอยู่ได้ด้วยตนเอง เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา กลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ กิ่งนภา ศรีพรหม (2560) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็กในจังหวัดชุมพรสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ สอดคล้องงานวิจัยของฐาปณีย์ โลพันดุง (2560) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาระบบบริหารโรงเรียนขนาดเล็กตามแนวคิดกิจการเพื่อสังคมสาขาวิชาการบริหารการศึกษาผลการวิจัย

2. รูปแบบการบริหารจัดการแนวใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบหลัก 70 ตัวชี้บ่ง ดังนี้ องค์ประกอบที่ 1 ด้านการบริหารจัดการ มี 22 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบที่ 2 ภาวะผู้นำทางการบริหาร

มี 15 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบที่ 3 กระบวนการบริหาร มี 11 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบที่ 4 การมีส่วนร่วม มี 11 ตัวบ่งชี้ และองค์ประกอบที่ 5 เงื่อนไขความสำเร็จในการดำเนินงาน ซึ่งได้รูปแบบการบริหารจัดการแนวใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ดังนี้

POLECAPT : P(Planning) = การวางแผน,O (Organizing) = การจัดการองค์กร, L(Leading) = การนำองค์กร, E (Evaluation) = การประเมินผล , C (Controlling) = การควบคุม/การสนับสนุน, A (Act) = การปรับปรุง/พัฒนา, P (Participation) = การมีส่วนร่วม, T (Teamwork) = ทีมงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวิชัย ลาธิ และ สุธรรม ธรรมทัศนานนท์ (2564) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนารูปแบบการบริหารโรงเรียนขนาดเล็กที่สามารถดำรงอยู่ได้ด้วยตนเอง เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา กลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ และสอดคล้องกับงานวิจัยของกิ่งนภา ศรีพรหม (2560) ได้ทำวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็กในจังหวัดชุมพรสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้

3. ผลการประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการแนวใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ซึ่งทั้ง 5 องค์ประกอบมีดังนี้ ผลการประเมินความถูกต้อง พบว่า องค์ประกอบที่ 1 ด้านการบริหารจัดการมี 22 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบที่ 2 ด้านภาวะผู้นำทางการบริหาร มี 15 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบที่ 3 ด้านกระบวนการมี 11 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบที่ 4 การมีส่วนร่วม 11 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบที่ 5 มี 11 ตัวบ่งชี้ และแต่ละตัวบ่งชี้อยู่ภายใต้องค์ประกอบที่ 1- 5 มีความถูกต้องและความเหมาะสม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวิชัย ลาธิ และ สุธรรม ธรรมทัศนานนท์ (2564) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนารูปแบบการบริหารโรงเรียนขนาดเล็กที่สามารถดำรงอยู่ได้ด้วยตนเองเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา กลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ และสอดคล้องกับงานวิจัยของกิ่งนภา ศรีพรหม (2560)ได้ทำวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็กในจังหวัดชุมพรสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ประกอบด้วย 11 องค์ประกอบ

4. ผลการประเมินความเป็นไปได้ และผลการประเมินความเป็นประโยชน์ พบว่า องค์ประกอบที่ 1 ด้านการบริหารจัดการ มี 22 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบที่ 2 ด้านภาวะผู้นำทางการบริหาร มี 15 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบที่ 3 ด้านกระบวนการมี 11 ตัวบ่งชี้ และองค์ประกอบที่ 4 ด้านการมีส่วนร่วมมี 11 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบที่ 5 ด้านเงื่อนไขความสำเร็จมี 11 ตัวบ่งชี้ มีความเป็นไปได้ ของแต่ละองค์ประกอบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับงานวิจัยของวิชัย ลาธิ และ สุธรรม ธรรมทัศนานนท์ (2564) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนารูปแบบการบริหารโรงเรียนขนาดเล็กที่สามารถดำรงอยู่ได้ด้วยตนเองเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา กลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ และสอดคล้องกับงานวิจัยกิ่งนภา ศรีพรหม (2560) ได้ทำวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็กในจังหวัดชุมพรสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ประกอบด้วย 11 องค์ประกอบ สอดคล้องกับงานวิจัยของทัศนีย์ บุญมาภิและคณะ (2559)ได้ศึกษารูปแบบ

ความร่วมมือระหว่างโรงเรียน กับชุมชนในการบริหารโรงเรียนขนาดเล็ก เขตภาคเหนือตอนบนและพัฒนารูปแบบความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับ ชุมชนในการบริหารโรงเรียนขนาดเล็กเขตภาคเหนือตอนบน

ข้อเสนอแนะ

1.ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1) ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ สถานศึกษามีการพัฒนาให้เป็นแหล่งเรียนรู้และให้บริการแก่ผู้ปกครองและชุมชน นอกจากนั้นจะต้องมีการส่งเสริมและปรับปรุงให้สถานศึกษาจัดทำหลักสูตรสอดคล้องกับธรรมชาติของผู้เรียนและท้องถิ่น เพื่อยกยกระดับคุณภาพของโรงเรียนขนาดเล็กให้มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ สามารถยืนอยู่ด้วยตนเองได้

2) ควรจะมีการส่งเสริมให้ ผู้บริหารมีการวางแผน กำหนดผู้รับผิดชอบงานที่ชัดเจน เพื่อให้เกิดความคล่องตัวและเหมาะสมในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย มีการจัดครูเข้าสอนครบชั้นและตรงตามวิชาเอกและส่งเสริมให้สถานศึกษาจัดทำหลักสูตรสอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่นและบริบทและให้สถานศึกษาจัดกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนให้สอดคล้องกับมาตรฐานคุณภาพผู้เรียน

3) ควรส่งเสริมและสนับสนุนในเรื่อง การบริหารจัดการอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมที่เพียงพอ มีการบริหารงานงบประมาณอย่างเป็นระบบ มีการใช้จ่ายเงินงบประมาณตรงตามวัตถุประสงค์จัดให้มีสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวก ง่ายต่อการใช้งาน มีการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น มีการประสานเครือข่ายการศึกษาระดับโรงเรียนและระดับเขตพื้นที่การศึกษา

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการแนวใหม่ของโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2

เอกสารอ้างอิง

กิ่งนภา ศรีพรม.(2560).*รูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็กในจังหวัดชุมพรสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้*.ปริญญานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.

ชุลีพร อร่ามเนตร. (2562). ยกระดับคุณภาพคนไทย 4.0 *เรียนรู้ สร้างนวัตกรรม พลเมืองเข้มแข็ง*. สืบค้นเมื่อ 20 ธันวาคม 2563, จาก https://www.komchadluek.net/news/edu-health/365993

ฐาปณีย์ โลพันดุง.(2560). *การพัฒนาระบบบริหารโรงเรียนขนาดเล็กตามแนวคิดกิจการเพื่อสังคม.* หลักสูตรปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

ทัศนีย์ บุญมาภิและคณะ. (2559). รูปแบบความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในการ บริหารโรงเรียนขนาดเล็ก เขตภาคเหนือตอนบน.*วารสารชุมชนวิจัย*,12(1),73-86.

ธีระ รุญเจริญ. (2550). *ความเป็นมืออาชีพในการจัดการและบริหารการศึกษา ในยุคปฏิรูปการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร: ข้าวฟ่าง.

ประสงค์ เอี่ยมเวียง.(2556).รูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็ก ตามนโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐานของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2 .*วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย*,8(24),12-23.

ภควรรณ ลุนสำโรง. (2560). *การพัฒนารูปแบบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา*. มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ/กรุงเทพฯ.

วิชัย ลาธิ และ สุธรรม ธรรมทัศนานนท์. (2564).การพัฒนารูปแบบการบริหารโรงเรียนขนาดเล็กที่สามารถดำรงอยู่ได้ด้วยตนเอง เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา กลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์. *Journal of Roi Kaensarn Academi*, 6(12),85-100.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2. (2562). แ*ผนบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็ก ประจำปี 2562-2565 สระแก้ว*. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2560). *โรงเรียนขนาดเล็ก ภาระหรือโอกาส และรูปแบบการพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็ก*. สืบค้นเมื่อ 20 ธันวาคม 2563, จาก https://www.trueplookpanya.com/ education/content/71918.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2562). *แผนบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็กปี พ.ศ. 2562-2565*. กรุงเทพฯ: อักษรไทย.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2564). *ประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน : นโยบายสำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564-2565*. สืบค้นเมื่อวันที่ 16 เมษายน 2565.จาก https://www.kruachieve.com/wp-content/uploads/2020/12/04006.pdf

Bartol, K. M. & Martin, D. C. (1997). *Management.* New York: Mc Graw – Hill

Bertalanffy, L. V. (1920). The History and Status of General Systems Theory. *Academy of Management*, 15(4), 407-426.

Cohen, J. M., & Uphoff, N. T. (1980). Participation's place in rural development: seeking clarity through specificity. *World development*, 8(3), 213-235.

Deming, W.E. (1943). *Statistical Adjustment of Data [1–261]*. Dover Publication Inc., New York.

Feigenbaum, A. (1951). *Quality Control: Principles, Practice and Administration. 2 Pennsylvania Plaza.* New York City: McGraw Hill Book Company Inc.

Krejcie, R.V., & D.W. Morgan. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement,* 30(3), 607 – 610.